

det er Noget, som er af overmaade ringe practiff Anvendelse, det er blot kommet ind i Loven af 1820, fordi det var en umiddelbar Følge af den ældre Lovgivning, og fordi Postvæsenets Rettighed kunde lide derunder, at man uberintget skulde kunne spare Postpenge paa Indsendelse af private Andragender ved at indlevere dem til Dyrigheden. Naar man iøvrigt har paaberaabt sig, at det var en indgroet Tanke hos Folk, at Erklæringer skulde være offentlige, maa jeg kun bemærke dertil, at det nærværende Forslag aldeles ikke svarer til den i ældre Tid udtalte Betragtelse over Erklærings Hemmeligholdelse; det, som man i ældre Tid har besværet sig over, og som da med større Stærthed er blevet udtalt, end det er gjentaget i nyere Tid, er, at man kunde ved hemmelige Erklæringer gaae de Individier altfor nær, over hvem man førte Klage, eller med Hensyn til hvem man vilde erholde en Berettigelse ved sin Ansøgning; men det er Noget, som man ikke synes under den nærværende Sags Forhandling at tage synderligt Hensyn til. Det er kun den ene Person, Klageren, Ansøgeren, den, der søger at erhverve Noget, det er kun ham, der, efter de i senere Tid fremkomne Forslag, skal have Erklæringen leveret. Vil man ikke, at den Person, over hvem man fører Klage, og den Person eller de Personer, som kunne lide under, at en Ansøgning bevilges, skulde have Ret til at gjøre sig bekendt med Erklæringen, seer jeg aldeles ikke, hvilket ogsaa tidligere er udtalt og ligeledes idag er yttret af den ærede Taler, som udgjør Minoriteten i Udvalget, at der er mindste Forbindelse mellem det, man opstiller som Grundsaetningen, og det, man foreslaaer. Naar det i Udvalgets Betænkning med Hensyn til den Frygt, man kan have for, at Erklæringerne skulde blive mindre paalidelige, naar de aabne bleve overleverede til Paagjældende selv, siges, at, naar paa den ene Side denne Omstændighed kunde affrække en Dyrighed fra at udtale Sandheden, kan denne paa den anden Side ogsaa blive affrækket fra Uredelighed ved at Erklæringen bliver meddeelt den Paagjældende, troer jeg, at der er en himmelviid Forskjel mellem disse to Ting. At en Embedsmand skulde afgive en usand Erklæring, en Erklæ-

ring, hvori han skulde paalyve En Noget, er vistnok en stor Sjeldenhed, det er Noget, hvortil der udfordres en høj Grad af Fordærvelse, og man kan vistnok kun paavise meget faa Exempler paa, at der skulde være afgivet Erklæringer, som i den Forstand være mislige. Derimod er det noget ganske Andet, at En er bange for at udsætte sig for de Ubehageligheder, som han kunde indvikle sig i, naar han gav en Erklæring, som ikke var gunstig nok for Paagjældende, aaben i dennes Hænder, en Erklæring, hvorved det Diemed ikke befordres, som den, der har indgivet Andragendet, har havt for Die, idetmindste ikke saa stærkt, som denne havde ønsket. Det, at gjøre Erklæringen for gunstig, er Noget, hvortil Godmodighed desuden let kunde forlede en Embedsmand; men dette vilde end yderligere skee, naar han skulde overlevere Erklæringen til den, som havde indgivet Andragendet, og som ønsker, at hans Diemed skal fremmes. Der kommer hertil endnu een Betragtning. Jeg troer, at der er meget faa Tilfælde, hvori en Embedsmand har det Mindste imod, at hans Erklæringer blive bekendte for de Mænd, som have indgivet Andragender. Derimod er der vel ikke mange Embedsmand, som ønskede ubetinget og i ethvert Tilfælde at være pligtige til at levere de Paagjældende Erklæringerne. Det er ikke, fordi de i mindste Maade vilde have noget imod, at disse komme til at kjende Erklæringerne, men skulde de levere dem Erklæringerne aabne, og Vedkommende da have Leilighed til at gjøre Indsigelser derimod, og Embedsmændene da blive nødte til at indlade sig i vidtløftige Discussioner, vilde det blive Anledning til Fortrædeligheder af det alleruhyggeeligste Slags, som mange Embedsmænd vilde søge at befrie sig for ved at gjøre Erklæringerne mindre bestemte og mindre aabne, end de under andre Omstændigheder kunde blive. Det er vist, at det har stor Banffelighed at overbevise noget Individ om, at han har Uret i det, han søger om, eller at der kunde være noget Hinderligt eller Betænkligt i, at han faaer en Begunstigelse, som forekommer ham ikke at kunne skade nogen Anden og derimod vilde blive ham til Fordeel, og at indlade sig i evindelige Forhandlinger, som man kunde faae med saadanne Personer, som for-